

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1602

гр. София, 11.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 154 СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Б. АЛЕКСАНДРОВА

като разглежда докладваното от ДАНИЕЛА Б. АЛЕКСАНДРОВА Гражданско дело № 20221110151392 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от „Банка ДСК“ АД, ЕИК 121, със седалище и адрес на управление: гр. С против О. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.С, с която са предявени обективно, кумулативно съединени иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 8 348,54 лв., представляваща главница по договор за кредит за текущо потребление, ведно със законната лихва от 21.09.2022 г. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 3 776,58 лв. за периода от 16.03.2019 г. до 12.09.2022 г., санкционираща лихва в размер на 770, 43 лв. за периода от 07.06.2018 г. до 20.08.2019 г., 2,60 лева законна лихва за периода от 16.03.2019 до 12.09.2022 г.

След изпълнение на процедурата по връчване на исковата молба е постъпил в срок отговор от ответника чрез назначения му особен представител.

Съдът с оглед разпоредбата на чл. 140, ал.1 от ГПК следва в закрито съдебно заседание да се произнесе след като отново извършва проверка на редовността и допустимостта на предявения иск, по предварителните въпроси и направените доказателствени искания на страните.

Към исковата молба са представени писмени доказателства, направено е доказателствено искане за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, които съдът намира за допустими, относими и необходими за правилното решаване на делото.

Делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание с призоваване на страните съобразно разпоредбата на чл. 140, ал. 3 от ГПК, като с оглед изложените в исковата молба твърдения страните следва да бъдат приканени да постигнат съгласие и да уредят спора помежду си доброволно чрез медиация или друг способ. Следва да им бъде съобщен и проектът за доклад, по който страните могат да вземат становище в първото по делото съдебно заседание.

Предвид на изложеното и на основание чл. 140, ал. 1 и 3 от ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА събиране на представените с исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба, при възнаграждение в размер на 400,00 лева, платимо от ищеца в едноседмичен срок от получаване на определението. **НАЗНАЧАВА** за вещо лице В Д П, тел. тел., с адрес: гр. С, което да се призове след внасяне на депозита.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за 21.02.2024 г. от 10.15 часа, за когато да се призоват страните като им се връчи и проект за доклад.

ПРИКАНВА страните към спогодба като им указва, че съгласно чл. 78, ал. 9 ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноски си остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго, като спорът ще се разреши в по-кратки срокове.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че следва да уведомят съда при промяна на адреса, който са посочили по делото или веднъж са призовани или при отсъствие от този адрес за повече от един месец. В тези случаи следва да уведомят съда за новия си адрес или да посочат съдебен адрес. При неизпълнение на това указание всички съобщения и съдебни книжа ще се прилагат към делото и ще се считат редовно връчени, съгласно чл. 41, ал. 2 от ГПК.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ЧЛ.146, АЛ.1 ОТ ГПК

I. 1. Ищецът „Банка ДСК“ ЕАД твърди, че на 22.12.2017 г. между него и ответника О. Г., в качеството му на кредитополучател бил сключен договор за банков кредит за текущо потребление, въз основа на който банката предоставила на ответника кредит в размер на 10 000,00 лева, който следвало да бъде погасен на 72 месечни вноски. Паричната сума била усвоена от ответника на 22.12.2017 г. по разплащателна сметка. С договора било предвидено кредитополучателят да заплаща на кредитора първоначална възнаградителна лихва в размер на 9,7 % годишно. Ответникът погасявал редовно задълженията си до м. март 2019 г., когато преустановил плащанията. Поради неизпълнение на задълженията му да плаща уговорените погасителни вноски с над 90 дни на основание т. 18.2 от общите условия, приложими към договора „Банка ДСК“ ЕАД обявила кредита за предсрочно изискуем. Сочи, че непогасените задължения по договора за кредит са, както следва: 8 348,37 лв., представляваща главница по договор за предоставяне на кредит за текущо потребление, договорна лихва в размер на 3 776,58 лв. за периода от 16.03.2019 г. до 12.09.2022 г., санкционираща лихва в размер на 770,43 лв. за периода от 16.03.2019 г. до 12.09.2022 г., ведно със законната лихва за периода от 21.09.2022 г. до изплащане на вземането. С оглед изложените обстоятелства „Банка ДСК“ ЕАД моли съда да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати посочените суми. Претендира разноски.

3. Ответникът О. Г. чрез процесуалния си представител, назначен на основание чл. 47, ал. 6 ГПК – адв. Р. М., оспорва предявените искове. Не оспорва обстоятелството, че между страните е сключен процесния договор за кредит за текущо потребление. Счита, че договорът за кредит следва да бъде обявен за недействителен, поради наличието на неравноправни клаузи, уговорени в полза на кредитора и

увреждащи интересите на потребителя, поради което на основание чл. 23, от ЗПК ответникът следва да бъде осъден да върне само чистата стойност на кредита, без лихви и други разходи. Моли съда да отхвърли предявеният иск.

II. Въз основа на изложените в исковата молба твърдения съдът намира, че предмет на делото са осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 и чл. 23 ЗПК, вр. чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

III. Съгласно чл. 153 от ГПК на доказване подлежат **спорните факти**, както и за фактите, за които е установена законова презумпция (154, ал.2 от ГПК).

Не е спорно между страните обстоятелството

По предявените искове с правно основание вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 9 и чл. 23 ЗПК, вр. чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ в тежест на ищеца по делото е да проведе пълно и главно доказване на следните предпоставки: възникването и съществуването между страните по делото на валидно облигационно правоотношение по договор за предоставяне на кредит за текущо потребление; изпълнение на задължението да предостави уговорения кредитен лимит на ответника; че е настъпил падежът на задължението за връщане на сумата /включително и предпоставките, уговорени в договора за настъпване на изискуемост и/или предсрочна изискуемост/. Ищецът следва да установи и наличието на валидно постигнати договорки за заплащане на възнаградителна лихва, които не са неравноправни и не противоречат на императивните материалниправни норми, както и техния размер.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричното си задължение.

V. На основание чл. 146, ал. 2 следва да се посочат фактите, за които страните не сочат доказателства.

Ищецът сочи доказателства за правнорелевантните факти.

Съдия при Софийски районен съд: _____